

A King tenyésztése

Szövetségünk lapja 1993. évi 3. és 6. számaiban a King-tenyésztés helyzetéről olvashattunk **Pokornyai Sándor** neves tenyésztő tollából. A sokak által kedvelt galambfajta tenyésztésével kapcsolatos véleménynyilvánítás nem tekinthető előzmény nélkülinek. A **Pokornyai Sándor** által leírt igazságok és féligazságok, melyek szerkesztői megjegyzéssel kerültek közlésre, már 1985-ben is foglalkoztatták a tenyésztők táborát.

A vitát akkor az váltotta ki, hogy néhai **Vacsi István** a színes Kingeket csak hibrideknek nevezte. A Galambjaink hasábjain a színes Kingek védelmére kelt **Bencsik Gábor** és **Gulyás József**. **Bencsik Gábor** a színes Kingek tenyésztésének nehézségeire, az áldozatvállalásra hívta fel a figyelmet. A fehér Kingesektől rossz szó helyett elismerést és köszönetet várt el. **Gulyás József** abból az igazságból indult ki, hogy a fehér Kingek kitenyésztésüket illetően 30–50 év előnyt élveznek a színesekkel szemben. A színes Kingek minőségjavítását a fehérekkel való párosítás útján látta megvalósíthatónak. Szorgalmazta: a magyar kiállításokon a kiállított egyedek kis száma ellenére is ismerjék el és bírálják a tarka, a babos, a barna és a kovácsolt Kingeket.

A vitát **Batta László** zárta le *Még egy szó a színes Kingek tenyésztéséhez* című cikkével (Galambjaink 1985. 11. sz.). A magyar King-tenyésztők doyenjének szakmai érveléseit a sporttársak mindig örömmel fogadják.

Eltelt kilenc év, és a King-tenyésztés helyzete ismét publicitást követel.

Az alapprobléma a régi. El kell dönteni, és a közvéleménnyel (a piaccal) el kell fogadtatni, melyik a jó King, melyik a legjobb. **Pokornyai Sándor** a fehér King-színes King problémafelvetés mellett ennél fontosabb

igazságot követel. Amerikai vagy német standard? A kérdés költői, mindenki elismeri az amerikai standard kizárólagosságát. **Pokornyai Sándor** is, **Dobra István** szerint **Helmuth Grobel** úr, a német King-klub vezetője is.

Az elmélet, a standard, az abszolút igazság mellett azonban létezik a mindennapi gyakorlat. A tenyésztési gyakorlattal kell szembenézni ilyenkor télidőben a bírálóknak. Össze kell hasonlítani a standardban leírt, csak a képzeletünkben létező Kinget a ketrecben kiállítottal. A tenyésztők is ezt teszik. Az összehasonlítás nem általában történik.

A magyar bírálati rendszer elég összetett, és egyre inkább konkrét. A 10×10 pontos bírálati rendszerben – különbséget téve az első és a második pozíció között, az enyhe és a súlyos hibák felismerésével, a bírálólapon való megjelenítéssel – választ kapunk a standard és a valóság viszonyára. Választ kapunk a King-tenyésztés helyzetére. Bírálói gyakorlatomban szebbnél szebb, szemet gyönyörködtető Kingekkel szoktam találkozni. Őket kiválóra minősítem. Éppen ezért én nem gondolom, hogy a Kingek tenyésztésében visszaesés lenne tapasztalható, legalábbis a minőségi mutatókat illetően. **A Kinget arányos alakja, az összes testrészt előírásoknak megfelelő legteljesebb harmóniája, elegáns állása teszi széppé.**

Bírálati jegyzeteimben lapozva a következő megjegyzések szerepelnek a leggyakrabban:

- szép, előredomborodó mell, rövid test, vízszintes tartás, függőleges lábak, vörös szembőr;
- keskeny mell, hosszú hát, nem függőleges, hibás lábállás, nem kerek fej, világos szemgyűrű, túl hosszú kormánytollak, laza fenéktollak.

Az itt felsorolt jó és rossz tulajdonságokkal rendelkező egyedeket az amerikai vagy német importból származó Kingekkel társítani nem lenne igazán célszerű. (A világos szemgyűrű az amerikai és a német galamboknál egyaránt előfordulhat.) Szerencsére a bírálókat már nem kötelezi egy-egy olyan galamb a kiállítási ketrecben, amelyet német, amerikai vagy más, nem magyar lábgyűrű ékesít. Szerencsére a bírálók a galambot bírálják, jobb esetben az amerikai standard alapján. Az a tény, hogy Magyarországon a King-tenyésztésbe amerikai, német, osztrák, jugoszláv egyedek kerültek nem kis számban, véleményem szerint nagy lehetőség. Lehetőség arra, hogy a King tenyésztését művészi szintre emelhesük.

Batta László így írta: „Az állattenyésztés során formáljuk környezetünket, alakítjuk világunkat, teremtő munkát végzünk, amelynek a felső határa valóban a csillagos ég.”

Gulyás József
V-79., Gyula

A Kistermelők Lapja márciusi tartalmából

Dr. Ócsag Imre: Volt nekünk egy muraközink...

Dr. Mihók Sándor: Újabb mének a póniállomány javítására

Szidnainé dr. Csete Ágnes: Lovasiskola

Vámos László: Színes baromfiudvar – Tyúkfajták

Hegedűs János: Elfelejtett nyúltartási rendszerek

Dr. Radnai István: A nyúl meddősége

Lonszki József, Walter István: A vadászgörény és hasznosítása

Zoltánfi Tibor: Keltetés családi méretben – Hagyományos módon

Oláh Zsolt: A sokarcú mudi